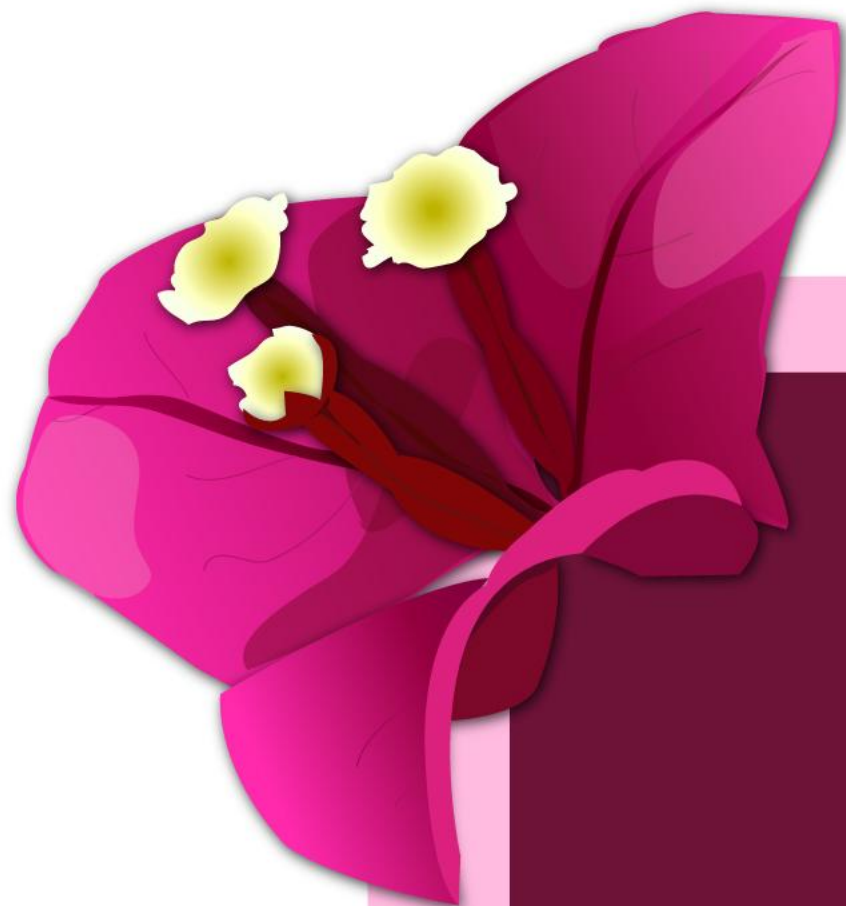

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

Nakhon Pathom Rajabhat University

วิชา 1553711 ภาษาจีนพื้นฐาน

บทที่ 2 สวัสดี
第二课 你好

1. 课文 kèwén บทเรียน

生词

shēngcí

คำศัพท์ใหม่

1. 你

nǐ

คุณ เธอ

2. 好

hǎo

ดี

专名

zhuānmíng

คำศัพท์เฉพาะ

1. 李明

Lǐ Míng

หลี่ หมิง

2. 王美丽

Wáng Měili

หวัง เหม่ยลี่

1.1 บทสนทนา 1 (会话, 一)

李明： 王美丽， 你好。

Lǐ Míng: Wáng Měilì, nǐ hǎo.

王美丽： 你 好， 李明。

Wáng Měilì: Nǐ hǎo, Lǐ Míng.

生词	shēngcí	คำศัพท์ใหม่	专名	zhuānmíng	คำศัพท์เฉพาะ
1. 吗	ma	ไหม	1. 林梅花	Lín Méihuā	หลิน เหม่ยฮวา
2. 我	wǒ	ฉัน	2. 张军	Zhāng Jūn	จาง จวิน
3. 很	hěn	มาก			
4. 呢	ne	ห๊ะ			
5. 也	yě	ก็			
6. 爸爸	bàba	พ่อ บิดา			
7. 妈妈	māma	แม่ มารดา			
8. 他们	tāmen	พวกเขา			
9. 都	dōu	ทั้งหมด ล้วน			
10. 谢谢	xièxie	ขอบคุณ			

1.2 บทสนทนา 2 (会话, 二)

林梅花： 你好吗？

Lín Méihuā: Nǐ hǎo ma?

张军： 我很好，你呢？

Zhāng Jūn: Wǒ hěn hǎo, nǐ ne?

林梅花： 我也很好。你爸爸妈妈好吗？

Lín Méihuā: Wǒ yě hěn hǎo. Nǐ bàba māma hǎo ma?

张军： 他们都很好。谢谢。

Zhāng Jūn: Tāmen dōu hěn hǎo. Xièxie.

2. 语音 yǔyīn การออกเสียง

2.1 การอ่านเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 ครึ่งเสียง (半三声 bàn sān shēng)

พยางค์เสียงวรรณยุกต์ที่ 3 หากมีพยางค์เสียงตามหลังเป็นเสียงที่ 1, 2 , 4 และเสียงเบา จะอ่านเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 เพียงครึ่งเดียว แต่หากไม่มีพยางค์เสียงใดตามหลังจะอ่านเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 เต็มเสียง (杨寄洲, 2016: หน้า 17) เช่น

lǎoshī   hěn nán   hěn dà   hǎo ma

2.2 การเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 (三声的变调 sān shēng de biàndiào)

เครื่องหมายเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 เมื่ออยู่ติดกัน ให้เปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์ตัวหน้าเป็นเสียงที่ 2 ก่อนอ่าน โดยรูปเขียนยังคงเหมือนเดิม (杨寄洲, 2016: หน้า 9) เช่น

nǐ hǎo   อ่านว่า   ní hǎo   hěn hǎo   อ่านว่า   hén hǎo

měihǎo   อ่านว่า   méihǎo   kěyǐ   อ่านว่า   kéyǐ

หากเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 อยู่ติดกันมากกว่า 2 ตัว ให้เปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์ที่อยู่หน้าทั้งหมดเป็นเสียงที่ 2 โดยพยัญชนะสุดท้ายให้อ่านเป็นเสียงที่ 3 เหมือนเดิม (杨寄洲, 2016: หน้า 80) เช่น

Wǒ hěn hǎo.   อ่านว่า   Wó hén hǎo.

Wǒ yě hěn hǎo.   อ่านว่า   Wó yé hén hǎo.

3. 语法 yǔfǎ ไวยากรณ์

3.1 การใช้ 很 (hěn มาก)

“很 (hěn มาก)” เป็นคำวิเศษณ์ทำหน้าที่ขยายคำกริยาหรือคำคุณศัพท์ ตามหลักไวยากรณ์ภาษาจีน คำวิเศษณ์จะวางอยู่หน้ากริยาหรือคำคุณศัพท์ (杨寄洲, 2016: หน้า 98) ดังนี้

ประธาน + 很 + กริยา + กรรม หรือ คำคุณศัพท์

เช่น 我很好。 Wǒ hěn hǎo. ฉันสบายดี (มาก)

我很饿。 Wǒ hěn è. ฉันหิวมาก

我很累。 Wǒ hěn lèi. ฉันเหนื่อยมาก

3.2 การใช้ 也 (yě ก็ ด้วย)

“也 (yě ก็ ด้วย)” เป็นคำวิเศษณ์ทำหน้าที่ขยายคำกริยาหรือคำคุณศัพท์ ตามหลักไวยากรณ์ภาษาจีน คำวิเศษณ์จะวางอยู่กริยาหรือคำคุณศัพท์ เพื่อแสดงความคล้ายตาม (杨寄洲, 2016: หน้า 99)ดังนี้

ประธาน + 也 + กริยา + กรรม หรือ คำคุณศัพท์

เช่น 我也很好。 Wǒ yě hěn hǎo. ฉันก็สบายดี

我也饿。 Wǒ yě è. ฉันก็หิว

我也累。 Wǒ yě lèi. ฉันก็เหนื่อย

3.3 การใช้ 都 (dōu ทั้งหมด ล้วน)

“都” เป็นคำวิเศษณ์ ทำหน้าที่ขยายคำกริยาหรือคำคุณศัพท์ โดยประธานของประโยคต้องเป็น

พหูพจน์ (吴中伟, 2003: หน้า 145) ดังนี้

ประธาน + 都 + กริยา+กรรม หรือ คำคุณศัพท์

เช่น 我们都很好。 Wǒmen **dōu** hěn hǎo. พวกเราทั้งหมดสบายดี

我们都饿。 Wǒmen **dōu** è. พวกเราทั้งหมดหิว

我们都累。 Wǒmen **dōu** lèi. พวกเราทั้งหมดเหนื่อย

3.4 บทขยายนาม (定语 dīngyǔ)

ตามหลักไวยากรณ์ภาษาจีนบทขยายนามจะวางอยู่หน้าคำนาม หากอยู่ในประโยคก็จะวางขยายอยู่หน้าประธานหรือกรรม คำที่ทำหน้าที่ขยายคำนามนี้เป็นได้ทั้งคำนาม คำสรรพนาม หรือคำคุณศัพท์วลี โดยส่วนใหญ่แล้วเมื่อมีการขยายเกิดขึ้นจะใช้คำช่วย “的(de)” วางเชื่อมระหว่างคำขยายและคำหลักที่ถูกขยาย (杨寄洲, 2016: หน้า 113) ทั้งนี้หากเป็นการขยายความเกี่ยวกับบุคคลที่ใกล้ชิดหรือสมาชิกครอบครัวอาจละคำเชื่อม “的 (de)” ได้ (徐霄鹰 และ 周小兵, 2006: หน้า 32) ดังโครงสร้างต่อไปนี้

บทขยายนาม + (的) + คำนาม

เช่น	我(的)爸爸	wǒ (de) bàba	พ่อของฉัน
	我(的)妈妈	wǒ (de) māma	แม่ของฉัน
	你(的)哥哥	nǐ (de) gēge	พี่ชายของเธอ
	你(的)弟弟	nǐ (de) dìdi	น้องชายของเธอ
	他(的)姐姐	tā (de) jiějie	พี่สาวของเขา
	她(的)妹妹	tā (de) mèimei	น้องสาวของเขา

4. 结论 jiélùn บทสรุป

ชาวจีนเมื่อพบหน้ากันนิยมกล่าวทักทายเป็นภาษาจีนว่า “你好(nǐ hǎo สวัสดี)” หากผู้พูดมีความสนิทสนมคุ้นเคยกันอาจเรียกชื่อของอีกฝ่ายก่อนกล่าวสวัสดี เช่น “李丽，你好(Lǐ Lì, nǐ hǎo สวัสดี หลี่ลี่)” นอกจากนี้อาจถามสารทุกข์สุขดิบของอีกฝ่ายและคนในครอบครัวด้วย เช่น บิดา มารดา เป็นต้น โดยใช้คำถามว่า “你好吗？(Nǐ hǎo ma?)” “你爸爸妈妈好吗？(Nǐ bàba māma hǎo ma?)” เป็นต้น

5. 练习 liànxí แบบฝึกหัด

5.1 อ่านแยกแยะเสียงพยัญชนะ (辨别声母)

ban pan man fan gan kan han

ben pen men fen gen ken hen

bang pang mang fang gang kang hang

beng peng meng feng geng keng heng

5.2 อ่านแยกแยะเสียงสระ (辨别韵母)

dan dang deng dong

tan tang teng tong

nan nang neng nong

lan lang leng long

5.3 อ่านแยกแยะเสียงวรรณยุกต์ (辨别声调)

fān   fán   fǎn   fàn
hān   hán   hǎn   hàn
tōng   tóng   tǒng   tòng
fāng   fáng   fǎng   fàng

5.4 อ่านเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 (辨别音节)

nǎi   hǎo lěng   zhǐhǎo   shǒubiǎo

shuǐguǒ   hěn ǎi   biǎoyǎn   dǎrǎo

5.5 จงเติมเสียงสระตามคำบอก (an, en, ang, eng, ong) (听写)

(1) b.....

(6) l.....

(2) m.....

(7) f.....

(3) k.....

(8) d.....

(4) p.....

(9) t.....

(5) n.....

(10) h.....

5.6 จงเติมบทสนทนาให้สมบูรณ์ (完成会话)

(1) A: Méihuā , nǐ hǎo.

B: ..... , Zhāng Jūn.

(2) A: Zhāng Jūn ,..... ?

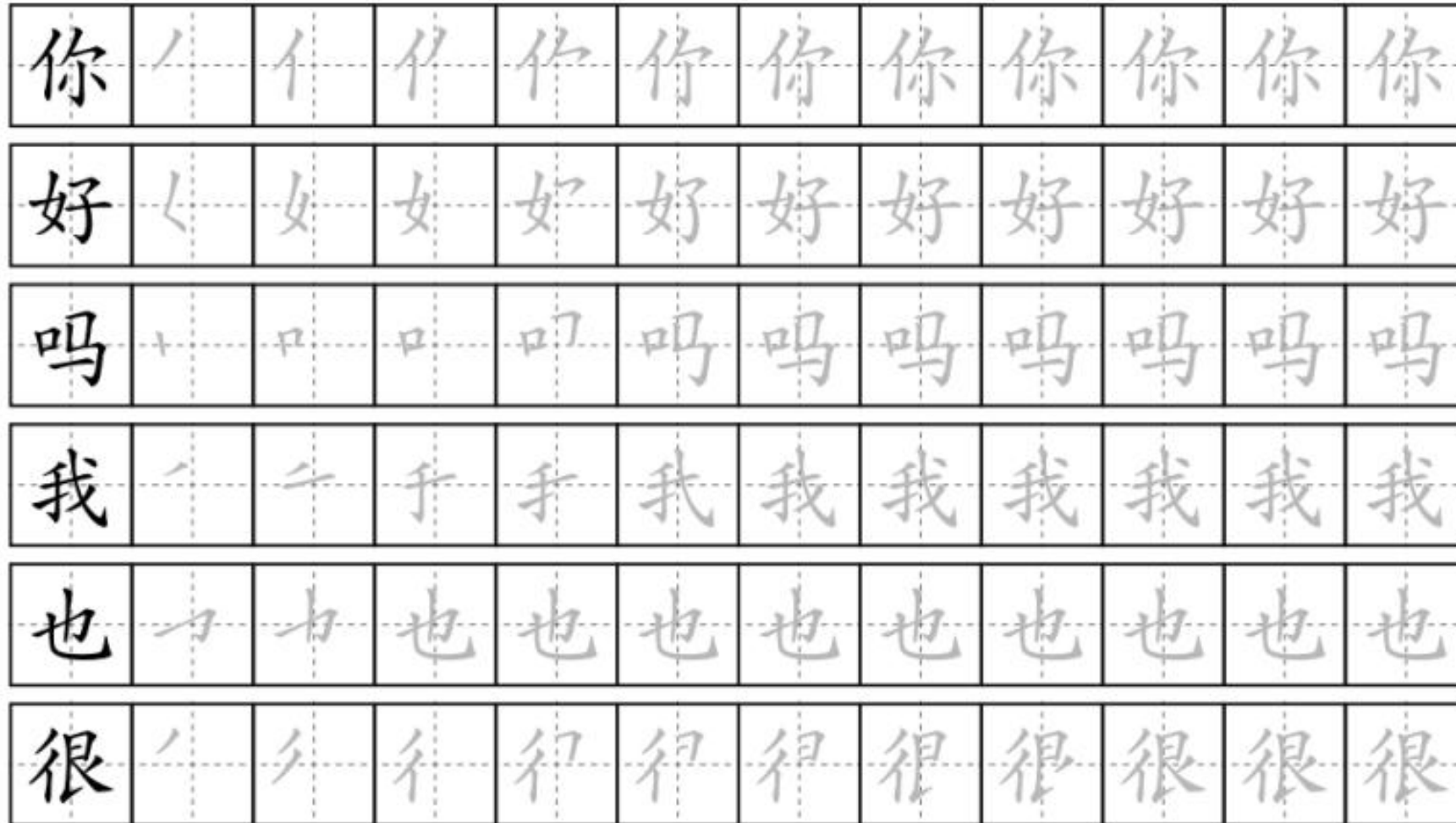
B: Wǒ hěn hǎo, ... ?

A: .....

(3) A: Nǐ bàba māma..... ?

B: Tāmen .....

5.7 เขียนอักษรจีน (写汉字)

呢 讠 讠 讠 讠 讠 讠 呢 呢 呢 呢

爸 丷 丷 丷 丷 丷 丷 爸 爸 爸 爸

妈 ㄥ 女 女 女 妈 妈 妈 妈 妈 妈 妈

谢 讠 讠 讠 讠 讠 讠 讠 讠 讠 谢

谢

再 一 一 一 一 再

见 丨 丨 见

บรรณานุกรม

เหยิน จิ่งเหวิน.(2551). **ไวยากรณ์ภาษาจีนฉบับเปรียบเทียบ**. กรุงเทพฯ: อมรินทร์.

高彦德, 李志雄. (2008). **实用泰汉翻译教程**. 北京: 高等教育出版社.

黄伯荣, 廖序东. (2020). **现代汉语**. 北京: 高等教育出版社.

康玉华, 来思平. (2006). **汉语会话 301 句**. 北京: 北京语言大学出版社.

吴中伟. (2003). **当代中文**. 北京: 华语教学出版社.

徐霄鹰, 周小兵. (2006). **泰国人学汉语**. 北京: 北京大学出版社.

杨寄洲. (2016). **汉语教程 第一册 上**. 北京: 北京语言大学出版社.

杨寄洲. (2007). **汉语教程 第一册 下**. 北京: 北京语言大学出版社.

朱晓星. (2007). **简明汉语语法学习手册**. 北京: 北京大学出版社.

Yamin Ma, Xinying Li. (2013). **Easy Step to Chinese**. Beijing: Beijing Language and Culture University Press.

